

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

Σεπτέμβριος 2026

Πίνακας περιεχομένων

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ	2
ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΆΝΘΡΩΠΟ ΌΠΩΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ ΤΟΥ	2
ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ	16
Ο ΘΕΟΣ ΑΝΑΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΗ	16
ΔΩΔΕΚΑ ΠΕΤΡΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗ	19
Ο ΉΛΙΟΣ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΣ	22
Η ΡΑΑΒ ΚΡΥΒΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥΣ	25
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ	28
«ΈΤΣΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΜΟΥ»	28

Ακολουθήστε το κείμενο στη Βίβλο σας!

Το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο Όπως αποκαλύπτεται στις διαθήκες Του

«Το μυστικό του Κυρίου είναι με όσους τον φοβούνται· και θα τους αποκαλύψει τη διαθήκη Του.»

Ψαλμός 25:14

Ο Θεός έχει ένα σχέδιο για τον άνθρωπο που θα οδηγήσει στην ευλογία όλων των οικογενειών της γης και το οποίο, όταν ολοκληρωθεί, θα έχει επαναφέρει το ανθρώπινο γένος στον Θεό. Αν μελετούσαμε τη Βίβλο απλώς για να αποδείξουμε ένα προκαθορισμένο δόγμα, δεν θα βρίσκαμε ποτέ τα διαμάντια της αλήθειας που κρύβονται στις σελίδες της. Ωστόσο, αν η ειλικρινής μας προσπάθεια είναι να μάθουμε τους σκοπούς του Θεού και αν προσεγγίσουμε τη Βίβλο με ανοιχτό μυαλό και ειλικρινή καρδιά, θα βρούμε το θεϊκό σχέδιο για το ανθρώπινο πεπρωμένο να αποκαλύπτεται με σαφήνεια στις σελίδες της.

Οι διαθήκες του Θεού παρέχουν μια πλήρη εικόνα του ένδοξου σχεδίου Του για τους αιώνες. Αυτές οι διαθήκες, όπως καταγράφονται στη Βίβλο, καλύπτουν ολόκληρη την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας, από τον χαμένο παράδεισο έως τον ανακτημένο παράδεισο. Το παρόν άρθρο εξετάζει μερικές από τις διαθήκες μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου, όπως καταγράφονται στη Βίβλο. Η

κατανόηση αυτών των διαθηκών θα μας βοηθήσει να εκτιμήσουμε τη θέση μας στο μεγάλο θεϊκό πρόγραμμα για τη σωτηρία του κόσμου. Καθώς παρατηρούμε τα μεγαλοπρεπή βήματα του Θεού μας στην εξέλιξη του σχεδίου Του για τον άνθρωπο, η πίστη μας θα ενισχυθεί και η ελπίδα μας για τη βασιλεία Του θα γίνει μεγαλύτερη και πιο πραγματική.

Οι διαθήκες του Θεού, όπως καταγράφονται στη Βίβλο, δίνονται με διάφορους τρόπους. Ορισμένες έχουν τη μορφή μονομερούς υπόσχεσης ή δέσμευσης εκ μέρους του Θεού. Άλλες έχουν τη μορφή αμοιβαίων συμφωνιών ή συμβολαίων μεταξύ του Θεού και ατόμων, εθνών ή ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ορισμένες από τις διαθήκες του Θεού περιλαμβάνουν θεϊκά θεσπισμένες διατάξεις με ανταμοιβές για την πιστότητα και τιμωρίες για την απιστία. Σε όλες τις περιπτώσεις, ωστόσο, οι διαθήκες του Θεού με τα ανθρώπινα πλάσματά Του έχουν ως απώτερο σκοπό την αιώνια ευλογία τους.

Η Διαθήκη στην Εδέμ

Η πρώτη διαθήκη μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου συνήφθη στον Κήπο της Εδέμ. Καταγράφεται στη Γένεση 2:15-17: «Και ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο και τον έβαλε στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργεί και να τον φυλάει. Και ο Κύριος ο Θεός πρόσταξε τον άνθρωπο, λέγοντας: Από κάθε δέντρο του κήπου μπορείς να τρως ελεύθερα· αλλά από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, δεν πρέπει να φας από αυτό· διότι την ημέρα που θα φας από αυτό, σίγουρα θα πεθάνεις.»

Η ζωή ή ο θάνατος εξαρτιόταν από την τήρηση αυτής της διαθήκης. Αυτή απαιτούσε υπακοή στον νόμο του Θεού. Ο Αδάμ παρέβη αυτή τη διαθήκη με την ανυπακοή του. (Γεν. 3:6) Έχασε τη διαθηκική του σχέση με τον Θεό. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Η Αγία Γραφή λέει: «Στην εύνοιά Του βρίσκεται η ζωή». (Ψαλ. 30:5) Κανείς δεν μπορεί να ζήσει για πάντα χωρίς την εύνοια του Θεού, παρά το γεγονός ότι πολλοί πιστεύουν στην εσφαλμένη διδασκαλία της εγγενούς αθανασίας. Μόνο όταν βρίσκεται στην εύνοια του Θεού ο άνθρωπος έχει ζωή. Η αιώνια ύπαρξη του ανθρώπου εξαρτάται από το αν βρίσκεται σε σχέση διαθήκης με τον Θεό. Ο Σατανάς είπε: «Σίγουρα δεν θα πεθάνετε». (Γεν. 3:4) Μια σύγχρονη εκδοχή αυτού θα ήταν: «Θα φαίνεται ότι θα πεθάνετε, αλλά η ψυχή σας θα είναι πραγματικά ζωντανή κάπου αλλού».

Μιλώντας για τον Σατανά, ο Ιησούς είπε: «Αυτός ήταν δολοφόνος από την αρχή, και δεν έμεινε στην αλήθεια, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του. Όταν λέει ψέμα, μιλάει από τον εαυτό του· διότι είναι ψεύτης και ο πατέρας του ψεύδους.» (Ιωάν. 8:44) Από την άλλη πλευρά, ο Θεός είπε στον Αδάμ απλά και ξεκάθαρα το αποτέλεσμα της ανυπακοής: «Σίγουρα θα πεθάνεις.» (Γεν. 2:17) Από τα στοιχεία που μας περιβάλλουν, ο Θεός, και όχι ο Σατανάς, έλεγε την αλήθεια. Σίγουρα, ο Αδάμ είναι νεκρός, και η Αγία Γραφή μας λέει ότι στον Αδάμ «όλοι πεθαίνουν». (Γεν. 5:5· Α΄ Κορ. 15:22) Έτσι, όλοι πρέπει να αντιμετωπίσουμε την απόφαση ως προς το αν ήταν ο Θεός ή ο Σατανάς που είπε την αλήθεια σε αυτό το ζήτημα ζωής και θανάτου.

Είναι προφανές ότι όχι μόνο ο Αδάμ έχασε την κοινωνία του με τον Θεό, αλλά και όλοι οι απόγονοί

του έχουν γεννηθεί εκτός της σχέσης της διαθήκης μαζί Του. Είναι γραμμένο: «Μέσω ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, και ο θάνατος μέσω της αμαρτίας· και έτσι ο θάνατος πέρασε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν.» (Ρωμ. 5:12) Μετά την παράβαση του Αδάμ, ωστόσο, ο Θεός δεν παρέδωσε το ανθρώπινο γένος στον Σατανά για την πλήρη και απόλυτη καταστροφή του. Αυτό το γεγονός κατέστη σαφές για πρώτη φορά από τη δήλωση στη Γένεση 3:15, όπου μας δίνεται η διαβεβαίωση ότι ο σπόρος, ή ο απόγονος, της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού. Αυτό ήταν μια αχτίδα ελπίδας για τους πρώτους γονείς μας ότι κάποια στιγμή στο μέλλον θα ήταν δυνατή η αποκατάσταση της σχέσης διαθήκης τους με τον Θεό.

Η διαθήκη με τον Νώε

Η επόμενη διαθήκη που συνήφθη με τον άνθρωπο μετά την εκδίωξή του από τον Κήπο της Εδέμ δόθηκε στον Νώε. Αυτή η διαθήκη παρέχει μεγάλη βεβαιότητα ότι «οι ουρανοί είναι του Κυρίου· την γη όμως την έδωσε στους γιους των ανθρώπων» (Ψαλ. 115:16). Η διαθήκη αυτή αναφέρεται σαφώς στη Γένεση 9:11-17: «Θα συνάψω τη διαθήκη Μου μαζί σας· δεν θα εξολοθρευθεί πλέον κάθε σάρκα από τα νερά του κατακλυσμού· ούτε θα υπάρξει πλέον κατακλυσμός για να καταστρέψει τη γη. Και ο Θεός είπε: Αυτό είναι το σημάδι της διαθήκης που συνάπτω ανάμεσα σε Μένα και σε σας και σε κάθε ζωντανό πλάσμα που είναι μαζί σας, για παντοτινές γενεές: Θα βάλω το τόξο Μου στο σύννεφο, και θα είναι ως σημάδι διαθήκης ανάμεσα σε Μένα και στη γη. Και όταν φέρνω σύννεφο πάνω από τη γη, θα φαίνεται το τόξο μέσα στο σύννεφο· και θα θυμάμαι

τη διαθήκη μου, που είναι ανάμεσα σε μένα και σε σας και σε κάθε ζωντανό πλάσμα από κάθε σάρκα· και τα νερά δεν θα γίνουν πια κατακλυσμός για να καταστρέψουν κάθε σάρκα. Και το τόξο θα είναι μέσα στο σύννεφο· και θα το βλέπω, για να θυμάμαι την αιώνια διαθήκη ανάμεσα στον Θεό και σε κάθε ζωντανό πλάσμα από κάθε σάρκα που βρίσκεται πάνω στη γη. Και ο Θεός είπε στον Νώε: «Αυτό είναι το σημάδι της διαθήκης, την οποία έχω συνάψει μεταξύ εμού και κάθε σαρκός που υπάρχει επάνω στη γη».

Σε αυτή την αφήγηση ο Θεός μας λέει ότι το ουράνιο τόξο είναι το σημάδι ότι η διαθήκη θα τηρηθεί και ότι η γη δεν θα καταστραφεί ποτέ ξανά από πλημμύρα νερών. Μπορούμε να ρωτήσουμε: Γιατί επιλέχθηκε το ουράνιο τόξο ως σημάδι εγγύησης της διαθήκης του Θεού; Το να εκτιμήσουμε αυτή την απλή αλήθεια σημαίνει να ενισχύσουμε την πίστη μας. Σύμφωνα με τη Βίβλο, πριν από τον κατακλυσμό δεν είχε βρέξει ποτέ πάνω στη γη. Στη Γένεση 2:5,6 μας λέγεται: «Ο Κύριος ο Θεός δεν είχε κάνει να βρέξει πάνω στη γη, ... Αλλά ανέβαινε μια ομίχλη από τη γη και ποτίζε ολόκληρη την επιφάνεια του εδάφους». Ένας από τους λόγους για τους οποίους ο Νώε ίσως έγινε αντικείμενο χλευασμού, καθώς έχτιζε την κιβωτό προετοιμαζόμενος για τον επερχόμενο κατακλυσμό, ήταν ότι όσοι ζούσαν εκείνη την εποχή δεν είχαν δει ποτέ βροχή να πέφτει από τα σύννεφα.

Ο λόγος για τον οποίο δεν υπήρχε βροχή πριν από τον κατακλυσμό είναι τόσο επιστημονικός όσο και βιβλικός. Στη Γένεση 1:6-10, η περιγραφή της δημιουργίας μας λέει ότι το «στερέωμα» χώριζε δύο μεγάλες μάζες νερού. Μας λέγεται ότι ο Θεός ονόμασε το στερέωμα ουρανό — δηλαδή, μια

έκταση του ουρανού. Τα νερά κάτω από τους ουραμούς βρίσκονταν πάνω στη γη, και καθώς εμφανίστηκε η ξηρά, διαχωρίστηκαν σε μεγάλες μάζες νερού που ονομάζονται θάλασσες, ακριβώς όπως τις βλέπουμε σήμερα. Τα νερά πάνω από το στερέωμα είχαν τη μορφή ενός δακτυλίου υδατώδους ύλης που περιέβαλε τη γη πριν από τον κατακλυσμό. Δεν είναι παράξενο οι πλανήτες να έχουν δακτυλίους που τους περιβάλλουν. Ο Κρόνος έχει δακτυλίους που αποτελούνται κυρίως από νερό υπό μορφή πάγου. Άλλοι πλανήτες έχουν δακτυλίους που αποτελούνται από υλικά άλλα από το νερό. Ο δακτύλιος που περιέβαλε τη γη πριν από τον κατακλυσμό δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου που η γη προετοιμαζόταν για την κατοίκηση του ανθρώπου, όταν η έντονη θερμότητα του πλανήτη απέβαλε, με τη μορφή ατμού, τεράστιες ποσότητες υγρασίας. Αυτή η υγρασία περιέβαλε τη γη σαν πέπλο. Προκάλεσε την ύπαρξη συνθηκών θερμοκηπίου πάνω στη γη.

Αυτή η θεωρία για τη δημιουργία της γης υποστηρίζεται τόσο από πολλούς επιστήμονες όσο και από μελετητές της Βίβλου. Πολλοί έχουν απορήσει ως προς το γιατί τα μαστόδοντα και άλλα θερμόαιμα ζώα μπορούσαν να ζουν σε περιοχές που σήμερα ανήκουν στην Αρκτική Ζώνη. Οι συνθήκες θερμοκηπίου που επικρατούσαν στη γη πριν από τον κατακλυσμό έκαναν όλα τα μέρη της γης εξίσου κατοικήσιμα.

Στη Γένεση 7:11,12 έχουμε την περιγραφή του σπασίματος του δακτυλίου πάνω από τη γη με τα εξής λόγια: «Στο εξακοστό έτος της ζωής του Νώε, τον δεύτερο μήνα, την δέκατη έβδομη ημέρα του μήνα, την ίδια ημέρα άνοιξαν όλες οι πηγές του

μεγάλου βάθους, και άνοιξαν τα παράθυρα του ουρανού. Και η βροχή έπεφτε πάνω στη γη σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες.»

«Τα παράθυρα του ουρανού άνοιξαν». Τα νερά πάνω από το στερέωμα μπήκαν στην ελκτική δύναμη της γης και απελευθερώθηκαν με τη μορφή κατακλυσμού βροχής. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου, ειδικά στους πόλους, έληξε απότομα, και σχηματίστηκαν παγετώνες. Ο κατακλυσμός είχε έρθει σε εκπλήρωση του λόγου του Θεού που δόθηκε στον Νώε. Τα μαστόδοντα και άλλα ζώα παγιδεύτηκαν με τροφή που δεν είχε αφομοιωθεί πλήρως στα στομάχια και τα έντερά τους. Διατηρούνται ακόμη και μέχρι σήμερα ως μαρτυρία.

Τώρα γνωρίζουμε γιατί ο Θεός επέλεξε το ουράνιο τόξο ως σημάδι της διαθήκης Του. Όσο υπήρχαν νερά πάνω από το στερέωμα, η γη δεν μπορούσε να απολαύσει τις άμεσες ακτίνες του ήλιου. Απαιτούνται οι άμεσες ακτίνες του ήλιου για να δημιουργηθεί ένα ουράνιο τόξο, καθώς το ουράνιο τόξο είναι η ανάκλαση και η διάθλαση των άμεσων ακτίνων του ήλιου που λάμπουν πάνω σε αέρα γεμάτο υγρασία, ο οποίος διασπά το φως στα διάφορα πρισματικά χρώματα. Η ύπαρξη ενός ορατού ουράνιου τόξου αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει πλέον δακτύλιος νερών πάνω από τη γη. Εξασφαλίζει επίσης ότι δεν μπορεί ποτέ να συμβεί ξανά πλημμύρα που να καλύπτει ολόκληρο τον πλανήτη. Ο Θεός επέλεξε το ουράνιο τόξο ως σημάδι της διαθήκης Του προς τον άνθρωπο, επειδή αποτελεί απόλυτη εγγύηση ότι μια άλλη πλημμύρα τέτοιας κλίμακας είναι αδύνατη.

Διαθήκες με τον Αβραάμ και τον Ισραήλ

Ο Θεός σύναψε την επόμενη διαθήκη Του με τον Αβραάμ. Αυτή η διαθήκη αφορά κάθε οικογένεια πάνω στη γη. Διατυπώνεται απλά με τα εξής λόγια: «Σε σένα [στο σπέρμα σου] θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης.» (Γεν. 12:3· 22:18) Διάφορες λεπτομέρειες αυτής της διαθήκης επαναλήφθηκαν στον Αβραάμ σε αρκετές άλλες περιπτώσεις, καθώς και στον γιο του Ισαάκ και στον γιο του Ισαάκ, τον Ιακώβ. (Γεν. 26:4· 28:14) Εδώ υπάρχει μια θαυμάσια διαβεβαίωση για όλους τους ανθρώπους, καθώς η διαθήκη προέβλεπε δύο πράγματα: Πρώτον, ότι ο Αβραάμ θα είχε σπέρμα ή απόγονο, και δεύτερον, ότι μέσω του σπέρματος του Αβραάμ θα έρχονταν ευλογίες σε όλες τις οικογένειες της γης.

Λίγο περισσότερο από τέσσερις αιώνες μετά τη σύναψη της διαθήκης Του με τον Αβραάμ, ο Θεός σύναψε διαθήκη με τους γιους του Ισραήλ, τους απογόνους των δώδεκα γιων του Ιακώβ. Είναι γνωστή ως η Διαθήκη του Νόμου. Συνήφθη στο Όρος Σινά. Αφού του δόθηκαν οι διατάξεις του νόμου του Θεού, ο Ισραήλ ενημερώθηκε: «Θα τηρείτε λοιπόν τις διατάξεις Μου, [...] τις οποίες, αν τις τηρήσει κάποιος, θα ζήσει σύμφωνα με αυτές». Με ομόφωνη απόφαση απάντησαν: «Ό,τι είπε ο Κύριος, θα το κάνουμε.» (Λευιτ. 18:5· Ρωμ. 10:5· Εξ. 19:8) Οι γιοι του Ισραήλ αποδέχτηκαν τους όρους της Διαθήκης του Νόμου. Σε αυτή τη διαθήκη πίστευαν ότι είχαν βρει τον δρόμο προς την αιώνια ζωή, και το μόνο που έπρεπε να κάνουν ήταν να τηρήσουν τους όρους αυτής της διαθήκης.

Ο Θεός παρουσίασε μια εικόνα αυτών των δύο διαθηκών — της μιας με τον Αβραάμ και της άλλης με τον λαό του Ισραήλ — μέσω των συζύγων του Αβραάμ, όπως καταγράφεται στη Γαλάτες 4:21-28: «Πείτε μου, εσείς που επιθυμείτε να είστε υπό τον νόμο, δεν ακούτε τον νόμο; Διότι είναι γραμμένο ότι ο Αβραάμ είχε δύο γιους, τον έναν από δούλη, τον άλλον από ελεύθερη γυναίκα. Αλλά εκείνος που ήταν από τη δούλη γεννήθηκε κατά σάρκα· εκείνος όμως από την ελεύθερη, κατά υπόσχεση. Τα οποία είναι αλληγορία· διότι αυτές είναι οι δύο διαθήκες: η μία από το όρος Σινά, η οποία γεννά προς δουλεία, η οποία είναι η Άγαρ. Διότι αυτή η Άγαρ είναι το όρος Σινά στην Αραβία, και αντιστοιχεί στην Ιερουσαλήμ που είναι τώρα, και βρίσκεται σε δουλεία μαζί με τα παιδιά της. Η όμως Ιερουσαλήμ που είναι επάνω είναι ελεύθερη, αυτή είναι η μητέρα όλων μας. Διότι είναι γραμμένο: «Χαίρε, στείρα που δεν γεννάς· φώναξε και αλαλάζε, εσύ που δεν πονάς· διότι η ερημωμένη έχει πολύ περισσότερα παιδιά από εκείνη που έχει άνδρα». Τώρα λοιπόν, αδελφοί, όπως ήταν ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά της υπόσχεσης».

Γιατί συνήφθη η Διαθήκη του Νόμου; Έχει κρατήσει τον λαό του Ισραήλ σε δουλεία. Μέχρι σήμερα κανένας Εβραίος, εκτός από τον Ιησού, δεν την έχει τηρήσει τέλεια. Ήταν πέρα από τις δυνατότητές τους. Η Διαθήκη του Νόμου συνήφθη για διάφορους λόγους, αλλά ο πρωταρχικός είναι αυτός που αναφέρει ο Παύλος στην Επιστολή προς Γαλάτες 3:24, όπου λέει: «Γι' αυτό ο νόμος ήταν ο παιδαγωγός μας, για να μας φέρει στον Χριστό». Η Διαθήκη του Νόμου ήταν τέλεια. Ωστόσο, κανένας Εβραίος, με εξαίρεση τον Ιησού, δεν τήρησε ποτέ τον νόμο που δόθηκε στον Ισραήλ. Ένας ατελής άνθρωπος δεν μπορεί να τηρήσει έναν τέλειο νόμο.

Ομοίως, κανένας γιος του Αδάμ δεν μπορεί να τηρήσει τον τέλειο νόμο του Θεού, επειδή όλοι είναι «πλασμένοι στην ανομία» και συλληφθέντες στην αμαρτία. (Ψαλ. 51:5) Όλοι είναι ατελείς. Ο νόμος που ο εβραϊκός λαός πίστευε ότι ήταν προς ζωή, ανακάλυψαν ότι ήταν προς θάνατο. Τους καταδίκασε κάτω από την αμαρτία. (Ρωμ. 7:10· Γαλ. 3:22) Τους έδειξε ότι ήταν ατελείς και ότι ο τέλειος νόμος του Θεού ήταν πέρα από τις δυνατότητές τους.

Η Διαθήκη του Νόμου απέδειξε ότι οι ατελείς άνθρωποι, είτε Εβραίοι είτε Εθνικοί, δεν μπορούν να τηρήσουν τον νόμο του Θεού. «Γι' αυτό, όπως μέσω ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, και ο θάνατος μέσω της αμαρτίας, έτσι ο θάνατος επεκτάθηκε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν.» (Ρωμ. 5:12) Επομένως, η Διαθήκη του Νόμου ήταν, όπως προαναφέρθηκε, ένας «παιδαγωγός» που οδηγούσε στον Χριστό ως Σωτήρα και Λυτρωτή της ανθρωπότητας. Ο Κύριός μας Ιησούς ήταν «άγιος, αθώος, αμόλυντος, χωριστός από τους αμαρτωλούς». (Εβρ. 7:26) Τήρησε τον νόμο του Θεού. Αυτό κατέδειξε την τελειότητά Του ως άνθρωπος και, ως εκ τούτου, απέδειξε την ικανότητά Του να πεθάνει ως λύτρο για τον Αδάμ και το γένος του.

Ο νόμος της δικαιοσύνης του Θεού απαιτούσε να δοθεί μια τέλεια ζωή για μια τέλεια ζωή που χάθηκε. (Έξ. 21:23) Ο Αδάμ έχασε την τέλεια ζωή λόγω της αμαρτίας. Πέθανε και ολόκληρο το γένος πέθανε μέσα σ' αυτόν. Ο Χριστός, ένας τέλειος άνθρωπος, ήταν υπάκουος στον νόμο του Θεού. Πέθανε, όχι ως αμαρτωλός, αλλά στη θέση του αμαρτωλού, του Αδάμ. Η ανάσταση του Χριστού με τη μεγάλη δύναμη του Θεού μας δίνει τη βεβαιότητα ότι

ολόκληρο το γένος θα ζήσει μέσα σ' αυτόν. (Πράξ. 17:31) «Διότι, όπως στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν, έτσι και στον Χριστό όλοι θα ζωντανέψουν», και θα τους δοθεί η ευκαιρία να αποκατασταθούν στην ανθρώπινη τελειότητα που χάθηκε στην Εδέμ. (Α΄ Κορ. 15:22) Η Διαθήκη του Νόμου δόθηκε για να δείξει την ανάγκη για Σωτήρα και Λυτρωτή. Μέσω του Ιησού Χριστού, όλη η ανθρωπότητα θα έχει και πάλι το προνόμιο της ζωής και της κοινωνίας με τον Θεό.

Η εξέλιξη ενός σπόρου

Η διαθήκη με τον Αβραάμ μιλούσε για έναν «σπόρο» μέσω του οποίου θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης. Τα γεγονότα που καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη δείχνουν ότι ούτε ο Ισαάκ ούτε ο Ιακώβ ήταν ο σπόρος στον οποίο αναφερόταν και ο οποίος θα μπορούσε να φέρει την ευλογία σε όλη την ανθρωπότητα. Η Καινή Διαθήκη μας λέει ότι ο σπόρος ήταν ο Χριστός: «Τώρα, οι υποσχέσεις δόθηκαν στον Αβραάμ και στον σπόρο του. Δεν λέει: “Και στους σπόρους”, σαν να πρόκειται για πολλούς, αλλά σαν να πρόκειται για έναν: “Και στον σπόρο σου”, ο οποίος είναι ο Χριστός.» (Γαλ. 3:16) Ο Χριστός, ο σπόρος του Αβραάμ, πρόκειται να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης σύμφωνα με τη διαθήκη. Αυτός, με τη χάρη του Θεού, γεύτηκε τον θάνατο για κάθε άνθρωπο και έφερε πιο κοντά την εκπλήρωση των υποσχεθέντων ευλογιών. (Εβρ. 2:9) Το σχέδιο του Θεού δεν είναι τυχαίο. Βασίζεται στις αρχές της δικαιοσύνης, της σοφίας, της αγάπης και της δύναμης, διότι όλα τα χαρακτηριστικά του Θεού ενώνονται στην αρμονική εκπλήρωση του σχεδίου Του για τον άνθρωπο.

Όταν γεννήθηκε ο Κύριος, ο άγγελος είπε: «Μη φοβάστε· ιδού, σας φέρνω χαρμόсуна νέα μεγάλης χαράς, τα οποία θα είναι για όλους τους ανθρώπους. Διότι σήμερα γεννήθηκε για σας στην πόλη του Δαβίδ ένας Σωτήρας, ο οποίος είναι ο Χριστός ο Κύριος». Τότε το ουράνιο πλήθος ανακήρυξε: «Δόξα στον Θεό στα ύψη, και ειρήνη επί της γης, καλή θέληση προς τους ανθρώπους». (Λουκάς 2:10, 11, 14) Έχουν περάσει σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια από τότε που ο Χριστός πέθανε στον Γολγοθά, και οι υποσχεθείσες ευλογίες δεν έχουν έρθει ακόμα στη γη. Υπάρχει ένας λόγος γι' αυτό. Βρίσκεται στη διαθήκη που καθιστά την εκκλησία του Ευαγγελίου συγκληρονόμο με τον Χριστό ως τον «σπόρο» που θα ευλογήσει τον κόσμο. Αυτή η μεγάλη αλήθεια, που παραβλέπεται από πολλούς, θα έπρεπε να ενθουσιάζει τον χριστιανό με την προοπτική που φέρνει: «Όλοι είστε ένα εν Χριστώ Ιησού. Και αν είστε του Χριστού, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση.» — Γαλ. 3:28, 29

Το έργο της παρούσας εποχής από την Πεντηκοστή και μετά δεν ήταν η μεταστροφή του κόσμου. Ο κόσμος δεν έχει συμφιλιωθεί με τον Θεό. Αντίθετα, αυτή η εποχή έχει δει την ανάπτυξη του «σπέρματος» του Αβραάμ, το οποίο περιλαμβάνει τον Χριστό και όσους ανήκουν σ' Αυτόν. Είναι προνόμιο του αληθινού χριστιανού σήμερα να «διακηρύττει τις αρετές Εκείνου» που μας κάλεσε «από το σκοτάδι στο θαυμαστό φως Του». — Α' Πέτ. 2:9

Μια Νέα Διαθήκη

Σε εύθετο χρόνο η πιστή εκκλησία θα ζήσει και θα βασιλεύσει μαζί με τον Χριστό για χίλια χρόνια.

(Αποκ. 20:4,6) Τότε θα ξεκινήσει το έργο της ευλογίας όλων των οικογενειών της γης σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού. Αυτό θα είναι το έργο μιας Νέας Διαθήκης. Ο Ιερεμίας 31:31-34 και η Επιστολή προς Εβραίους 8:8-12 προφητεύουν αυτή τη διαθήκη και τα ευλογημένα αποτελέσματά της για όλες τις οικογένειες της γης: «Θα βάλω τον νόμο Μου μέσα στα σπλάχνα τους και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί θα είναι ο λαός Μου. Και δεν θα διδάσκουν πλέον ο ένας τον πλησίον του, ούτε ο ένας τον αδελφό του, λέγοντας: “Γνώρισε τον Κύριο”, διότι όλοι θα Με γνωρίσουν, από τον μικρότερο έως τον μεγαλύτερο εξ αυτών, λέει ο Κύριος· διότι θα συγχωρήσω την ανομία τους και δεν θα θυμάμαι πλέον την αμαρτία τους.»

Εδώ υπάρχει η διαβεβαίωση ότι ο άνθρωπος θα επανέλθει σε σχέση διαθήκης με τον Θεό. Η υπόσχεση θα εκπληρωθεί, και ο νόμος του Θεού θα τοποθετηθεί και πάλι στο μυαλό και στην καρδιά των ανθρώπων κατά τη διάρκεια αυτής της χιλιετούς βασιλείας. Όλοι οι εχθροί θα υποταχθούν στα πόδια του Χριστού, και ο τελευταίος εχθρός, ο Θάνατος, θα καταστραφεί. (Α΄ Κορ. 15:25,26) Μόνο οι εσκεμμένα ανυπάκουοι θα αποκοπούν με θάνατο.—Πράξεις 3:23

Όλοι οι πρόθυμοι και υπάκουοι της γης θα γονατίσουν σε λατρεία και κάθε γλώσσα θα «ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, προς δόξα του Θεού Πατέρα» (Φιλ. 2:11). Χαίρομαστε που ο Θεός έχει ένα σχέδιο για την αποκατάσταση του ανθρώπινου γένους — ναι, για την ευλογία όλων των οικογενειών της γης υπό τη Νέα Διαθήκη! Αυτό το σχέδιο θα κορυφωθεί σε αυτό που ο απόστολος

περιγράφει ως «την οικονομία της πληρότητας των καιρών», όταν ο Θεός θα «συγκεντρώσει τα πάντα στον Χριστό, τόσο τα ουράνια όσο και τα επίγεια, μέσα σ' αυτόν» — Εφ. 1:10

Βιβλικές Μελέτες

Μάθημα πρώτο

Ο Θεός αναθέτει την αποστολή στον Ιησού του Ναυή

Κλειδί εδάφιο: «Ο δούλος μου ο Μωυσής πέθανε. Τώρα λοιπόν, σήκω, πέρασε αυτόν τον Ιορδάνη, εσύ και όλος αυτός ο λαός, προς τη γη την οποία δίνω στους γιους του Ισραήλ.»
Ιησούς του Ναυή 1:2

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιησούς του Ναυή 1:1-11

Η ηγεσία περνάει σε άλλα χέρια. Ο Μωυσής, ο μεγαλύτερος ηγέτης που είχε γνωρίσει ποτέ ο λαός του Ισραήλ, είχε πεθάνει. Με το θάνατό του, θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένα τεράστιο κενό εξουσίας ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ. Έχοντας πλήρη επίγνωση του επικείμενου θανάτου του, ο Μωυσής έβαλε προληπτικά τα χέρια του πάνω στον Ιησού του Ναυή, καθιστώντας τον ηγέτη του Ισραήλ. (Δευτερονόμιο 34:9). Ίσως ο Ιησούς να ένιωθε συγκλονισμένος αναλαμβάνοντας τον νέο του ρόλο. Πώς θα μπορούσε ποτέ να γίνει ηγέτης όπως ο Μωυσής; Η αρχική συμβουλή του Κυρίου προς αυτόν φαίνεται να αναγνωρίζει την ανησυχία του Ιησού.

Τρεις φορές στο εναρκτήριο μήνυμα του Κυρίου προς τον Ιησού το θέμα επαναλαμβάνεται emphaticά:

«Να είσαι ισχυρός και γενναίος». Διαβάζουμε: «Να είσαι ισχυρός και γενναίος, διότι εσύ είσαι αυτός που θα οδηγήσεις αυτόν τον λαό να καταλάβει όλη τη γη που ορκίστηκα στους προγόνους τους ότι θα τους έδινα. Να είσαι ισχυρός και πολύ γενναίος. Πρόσεχε να υπακούς σε όλες τις οδηγίες που σου έδωσε ο Μωυσής. Μην παρεκκλίνεις από αυτές, στρέφοντας ούτε προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά. Τότε θα είσαι επιτυχής σε ό,τι κάνεις. Μελετά το Βιβλίο της Διδασκαλίας συνεχώς. Σκέψου το μέρα και νύχτα, ώστε να είσαι βέβαιος ότι θα υπακούς σε όλα όσα είναι γραμμένα σε αυτό. Μόνο τότε θα ευημερήσεις και θα πετύχεις σε ό,τι κάνεις. Αυτή είναι η εντολή μου: να είσαι δυνατός και γενναίος! Μην φοβάσαι και μην αποθαρρύνεσαι. Διότι ο Κύριος ο Θεός σου είναι μαζί σου όπου κι αν πας». (Ιησούς του Ναυή 1:6-9)

Κοιτάζοντας πίσω, θυμόμαστε ότι ο ίδιος ο Μωυσής δίστασε να αναλάβει το ρόλο του ηγέτη: «Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στον Φαραώ;» (Έξοδος 3:11). Και πάλι, διαβάζουμε: «Τότε ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Ω Κύριε, δεν είμαι πολύ καλός με τα λόγια. Ποτέ δεν ήμουν, και δεν είμαι ούτε τώρα, παρόλο που μου έχεις μιλήσει. Μου κόβεται η γλώσσα και τα λόγια μου μπερδεύονται». Ο Κύριος απάντησε: «Πήγαινε τώρα! Θα είμαι μαζί σου καθώς μιλάς, και θα σε καθοδηγήσω για το τι να πεις». Αλλά ο Μωυσής παρακάλεσε ξανά: «Κύριε, σε παρακαλώ! Στείλε κάποιον άλλο». Τότε ο Κύριος θύμωσε με τον Μωυσή. «Εντάξει», είπε. «Τι λες για τον αδελφό σου, τον Ααρών τον Λευίτη; Ξέρω ότι μιλάει καλά. ... Μίλησέ του και βάλε τα λόγια στο στόμα του. Θα είμαι μαζί σας και στους δύο καθώς θα μιλάτε, και θα σας καθοδηγήσω και τους δύο για το τι πρέπει να κάνετε. Ο Ααρών θα είναι ο εκπρόσωπός σου στον λαό. Αυτός θα είναι ο εκπρόσωπός σου, και εσύ θα

στέκεσαι στη θέση του Θεού για εκείνον, λέγοντάς του τι να πει». (Έξοδος 4:10-16)

Ο Κύριος προμήθευσε τον Μωυσή με όλα όσα χρειαζόταν για να εκπληρώσει το έργο του. Ο Κύριος θα ήταν μαζί με τον Ιησού του Ναυή για να καλύψει όλες τις ανάγκες του. Ως χριστιανοί, έχουμε φτάσει να πιστεύουμε ότι «ο Θεός θα σας προμηθεύσει όλα όσα χρειάζεστε σύμφωνα με τον πλούτο Του στην δόξα, διαμέσου του Ιησού Χριστού». (Φιλιππησίους 4:19). Αισθανόμαστε ανεπαρκείς για να υπηρετήσουμε σωστά τον Κύριο και το έργο Του; Μήπως η αδυναμία της φθαρμένης σάρκας μας μας εμποδίζει να κάνουμε το θέλημά Του; Θυμόμαστε τη διαβεβαίωση του Θεού προς τον Παύλο: «Η χάρη Μου σου αρκεί, διότι η δύναμή Μου τελειοποιείται στην αδυναμία. Γι' αυτό, πολύ ευχαρίστως θα καυχηθώ μάλλον στις αδυναμίες μου, ώστε η δύναμη του Χριστού να κατοικήσει επάνω μου». (Β Κορινθίους 12:9)

Όταν ο Κύριος ο Θεός μας μας καλεί να υπηρετήσουμε το έργο Του, ας μην δειλιάζουμε ούτε να αποθαρρυνόμαστε. Ας θυμόμαστε τα λόγια του Κυρίου προς τον Ιησού του Ναυή: «Να είσαι ισχυρός και να έχεις θάρρος· ... διότι ο Κύριος ο Θεός σου είναι μαζί σου όπου κι αν πας».

Δώδεκα πέτρες από τον Ιορδάνη

Κλειδί εδάφιο: «*Πάρτε για τον εαυτό σας δώδεκα άνδρες από τον λαό, έναν άνδρα από κάθε φυλή, και διατάξτε τους, λέγοντας: Πάρτε για τον εαυτό σας δώδεκα πέτρες από εδώ, από τη μέση του Ιορδάνη, από τον τόπο όπου στάθηκαν σταθερά τα πόδια των ιερέων. Θα τις μεταφέρετε μαζί σας και θα τις αφήσετε στον τόπο διαμονής όπου θα διανυκτερεύσετε απόψε.*»

Ιησούς του Ναυή 4:2,3

Επιλεγμένη περικοπή:
Ιησούς του Ναυή 4:1-24

Επιτέλους, οι Ισραηλίτες επρόκειτο να εισέλθουν στη Γη της Επαγγελίας. Έχοντας υπομείνει σαράντα χρόνια περιπλάνησης στην έρημο, που τους είχε επιβληθεί από τον Θεό, ο λαός μπορούσε να δει τη θρυλική γη των ελπίδων και των ονείρων ακριβώς πέρα από τον ποταμό Ιορδάνη. Πώς θα μπορούσαν να διασχίσουν τον ποταμό; Δεν υπήρχε γέφυρα. Δεν υπήρχε πορθμείο για να τους μεταφέρει, αλλά υπήρχε ένας τρόπος να διασχίσουν τον ποταμό — χάρη στο θαυματουργό έργο του Θεού!

Ο Ιησούς του Ναυή έλαβε οδηγίες ότι οι ιερείς που έφεραν την Κιβωτό της Διαθήκης στους ώμους τους έπρεπε να οδηγήσουν τον λαό να διασχίσει τον Ιορδάνη. Οι ιερείς θα προπορεύονταν του λαού κατά 2.000 πήχες. «Και όταν τα πέλματα των ποδιών των ιερέων που φέρουν την Κιβωτό του Κυρίου, του

Κυρίου ολόκληρης της γης, πατήσουν στα νερά του Ιορδάνη, τα νερά του Ιορδάνη θα σταματήσουν να ρέουν, και τα νερά που κατεβαίνουν από ψηλά θα σταθούν σε ένα σωρό. Έτσι, όταν ο λαός ξεκίνησε από τις σκηνές του για να διασχίσει τον Ιορδάνη με τους ιερείς που έφεραν την κιβωτό της διαθήκης μπροστά από τον λαό, και μόλις εκείνοι που έφεραν την κιβωτό έφτασαν μέχρι τον Ιορδάνη, και τα πόδια των ιερέων που έφεραν την κιβωτό βυθίστηκαν στην άκρη του νερού, ... τα νερά που κατέβαιναν από πάνω στάθηκαν και συγκεντρώθηκαν σε ένα σωρό πολύ μακριά, στο Άδαμ, την πόλη που βρίσκεται δίπλα στη Ζαρεθάν, και εκείνα που κατέβαιναν προς τη Θάλασσα της Αραβά, τη Θάλασσα του Αλατιού, σταμάτησαν εντελώς. Και ο λαός πέρασε απέναντι από την Ιεριχώ. Τότε οι ιερείς που μετέφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου στάθηκαν σταθερά σε στεγνό έδαφος στη μέση του Ιορδάνη, και ολόκληρος ο λαός του Ισραήλ περνούσε σε στεγνό έδαφος, μέχρις ότου ολόκληρο το ολοκλήρωσε τη διάβαση του Ιορδάνη.» (Ιησούς του Ναυή 3:13-17)

Για να σηματοδοτήσουν αυτό το μεγάλο γεγονός, δώδεκα άνδρες, ένας εκπρόσωπος από κάθε φυλή, πήραν από την κοίτη του ποταμού δώδεκα πέτρες ως μνημείο. Οι πέτρες τοποθετήθηκαν στον τόπο του πρώτου στρατοπέδου του Ισραήλ. Ο Ιησούς του Ναυή πήρε προσωπικά τις πέτρες και έστησε το μνημείο για να τιμήσει αυτή την περίπτωση. Ήταν μια διαρκής και σημαντική υπενθύμιση της δύναμης του Θεού που ασκήθηκε υπέρ του λαού Του. (Ιησούς του Ναυή 4:4-9). Αιώνες αργότερα, ένας άλλος άνθρωπος του Θεού έστησε επίσης ένα πέτρινο μνημείο. «Τότε ο Σαμουήλ πήρε μια πέτρα και την έστησε ανάμεσα στη Μισπά και τη Σεν, και την ονόμασε Εβενέζερ, λέγοντας: “Μέχρι εδώ μας

βοήθησε ο Κύριος.”» (1 Σαμουήλ 7:12). Και σε εμάς δίνεται η δυνατότητα να τιμούμε εκείνα τα αξιοσημείωτα γεγονότα στα οποία ο Θεός μας προμήθευσε και μας βοήθησε στη ζωή μας ως «Εβενέζερ».

Συμβολικά μιλώντας, ως χριστιανοί μπορούμε να κάνουμε ό,τι έκανε ο λαός του Ισραήλ. Σε περιόδους προσωπικής αναταραχής ή σε στιγμές που μπορεί να νιώθουμε να μας κατακλύζουν κύματα δυσκολιών, η βοήθεια του Κυρίου είναι εκεί για εμάς. Οι ακλόνητες υποσχέσεις του Θεού μας στηρίζουν. Ας στήσουμε τις προσωπικές μας αναμνηστικές πέτρες ή «Εβενέζερ» για να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας την πιστότητά Του.

Ο Ήλιος Στέκεται Ακίνητος

Κλειδί εδάφιο: «Και δεν υπήρξε άλλη μέρα σαν εκείνη, ούτε πριν ούτε μετά, που ο Κύριος να εισάκουσε τη φωνή ενός ανθρώπου· διότι ο Κύριος πολέμωσε για τον Ισραήλ». **Ιησούς του Ναυή 10:14**

Επιλεγμένη περικοπή:
Ιησούς του Ναυή 10:1-15

Η αξιοθαύμαστη ημέρα που περιγράφεται στο μάθημά μας έχει αποτελέσει αντικείμενο μεγάλου θαυμασμού και συζήτησης. Ο Ιησούς του Ναυή και ο στρατός του Ισραήλ ήρθαν να υπερασπιστούν τον νέο σύμμαχό τους, τους Γιβωνίτες. Οι επιτιθέμενοι ήταν οι πέντε βασιλιάδες των Αμορραίων. Αυτοί είχαν ενωθεί με κοινό σκοπό να καταστρέψουν τη Γιβών. Προφανώς σκέφτηκαν: «Τι θα γίνει αν η Γιβών ενωθεί με τη δύναμη του Ισραήλ για να μας νικήσει;» Η λανθασμένη εκτίμησή τους κατέληξε σε τρέλα και ήττα.

«Οι άνδρες της Γιβεών έστειλαν μήνυμα στον Ιησού στο στρατόπεδο στο Γιλγάλ, λέγοντας: “Μην εγκαταλείψεις τους δούλους σου· ανέβα γρήγορα προς εμάς, σώσε μας και βοήθησέ μας, διότι όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων... έχουν συγκεντρωθεί εναντίον »ας». Έτσι, ο Ιησούς ανέβηκε από το Γιλγάλ, αυτός και όλος ο πολεμικός λαός μαζί του, καθώς και όλοι οι ισχυροί και γενναίοι άνδρες». (Ιησούς του Ναυή 10:6,7) Αν και οι δυνάμεις που συγκέντρωσε ο Ιησούς του Ναυή ήταν τρομερές, ήταν οι ενέργειες του Κυρίου εναντίον των Αμορραίων που κέρδισαν τη μάχη.

«Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: “Μην τους φοβάσαι, διότι τους παρέδωσα στα χέρια σου· κανένας από αυτούς δεν θα σταθεί μπροστά σου». Ο Ιησούς του Ναυή, λοιπόν, τους επιτέθηκε αιφνιδιαστικά, αφού είχε βαδίσει όλη τη νύχτα από το Γιλγάλ. Έτσι, ο Κύριος τους κατατρόπωσε μπροστά στον Ισραήλ, τους εξόντωσε με μεγάλη σφαγή στη Γιβεών... Και καθώς έφευγαν μπροστά στον Ισραήλ, ... ο Κύριος έριξε πάνω τους μεγάλες χαλαζόπετρες από τον ουρανό, ... και πέθαναν. Περισσότεροι πέθαναν από τις χαλαζόπετρες απ’ ό,τι σκότωσαν οι γιοι του Ισραήλ με το ξίφος.» (Ιησούς του Ναυή 10:8-11)

Από τα παραπάνω συνάγουμε τα ακόλουθα σημαντικά γεγονότα: ο Κύριος είχε φροντίσει ώστε κανένας από τους Αμορραίους να μην μπορέσει να αντισταθεί στον Ιησού του Ναυή. Η νίκη ήταν εξ αρχής εξασφαλισμένη. Ήταν ο Κύριος που κατατρόπωσε τον στρατό των Αμορραίων. Τέλος, ο Κύριος έριξε μεγάλες χαλαζόπετρες πάνω στους Αμορραίους, σκοτώνοντας περισσότερους από αυτούς απ’ όσους είχε θανατώσει ο Ισραήλ με το ξίφος.

Φανταστείτε τις συνθήκες της μάχης. Η μάχη δεν διεξήχθη υπό το φως της ημέρας. Αντίθετα, ο ήλιος και το ανατέλλον φεγγάρι κρύβονταν πίσω από τα σκοτεινά σύννεφα της καταιγίδας που κάλυπταν την περιοχή, τα οποία ήταν και η πηγή των χαλαζιών. Διαβάζουμε: «Τότε ο Ιησούς του Ναυή μίλησε στον Κύριο την ημέρα που ο Κύριος παρέδωσε τους Αμορραίους στα χέρια των γιων του Ισραήλ, και είπε μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Ήλιε, στάσου πάνω από τη Γιβεών· και Σελήνη, πάνω από την κοιλάδα του Αϊαλον. Και ο ήλιος στάθηκε ακίνητος,

και το φεγγάρι σταμάτησε, μέχρις ότου ο λαός εκδικήθηκε τους εχθρούς του» (Ιησούς του Ναυή 10:12,13). Αμφιβάλλουμε ότι ο Ιησούς του Ναυή ζητούσε από τον ήλιο να σταθεί κυριολεκτικά ακίνητος στον ουρανό, καθώς ο ήλιος δεν ήταν ορατός. Πώς, λοιπόν, μπορούμε να εξηγήσουμε αυτούς τους στίχους;

Ο ορισμός της λέξης «στάσου» μας δίνει μια ένδειξη για την απάντησή μας. Το *Εβραϊκό Λεξικό του Strong* ορίζει τη λέξη που μεταφράζεται ως «στάσου» με την έννοια: «να σιωπήσει· ... να σταματήσει· επίσης να χαθεί». Ο Ιησούς του Ναυή δεν ήθελε ο ήλιος να σταματήσει, αλλά ήθελε να σιωπήσει ή να παύσει. Δηλαδή, ήθελε η καταιγίδα με το χαλάζι από τον ουρανό να συνεχίσει να κρύβει τον ήλιο, μέχρις ότου οι εχθρικές δυνάμεις των Αμορραίων ηττηθούν ολοκληρωτικά.

Εκείνη η ημέρα δεν ήταν αξιοσημείωτη για τη διάρκεια του ηλιακού φωτός, αλλά για τον ίδιο ακριβώς λόγο που δηλώνεται στο Κεντρικό μας Εδάφιο. Ήταν αξιοσημείωτη επειδή ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή ενός ανθρώπου και έδωσε στον Ισραήλ τη νίκη!

Η Ραάβ κρύβει τους κατασκόπους

Κλειδί εδάφιο: «Και όταν το ακούσαμε, η καρδιά μας τaráχθηκε και κανείς από εμάς δεν είχε πλέον θάρρος μπροστά σας, επειδή ο Κύριος ο Θεός σας, Αυτός είναι ο Θεός στον ουρανό πάνω και στη γη κάτω.»
Ιησούς του Ναυή 2:11

Επιλεγμένες Γραφές:
Ιησούς του Ναυή 2:1-24· 6:17

Στη Ραάβ συναντάμε μια ενδιαφέρουσα και αντιφατική σειρά χαρακτηριστικών. Αν και στις Γραφές αναφέρεται ως πόρνη, η Ραάβ επέδειξε επίσης μεγάλη προσωπική ακεραιότητα. Ήταν μια γυναίκα που κρατούσε τον λόγο της, αλλά ταυτόχρονα ήταν και μία από τις πιο επιδέξιες ψεύτρες στην καταγεγραμμένη ιστορία. Ήταν ειδωλολάτρισσα, ξένη προς τις διαθήκες και τις υποσχέσεις που είχαν δοθεί στον Ισραήλ, η οποία όμως σεβόταν τον Θεό τους — τον Ιεχωβά. Είχε ακούσει για τον Κύριο μέσω διαφόρων αναφορών σχετικά με τη θεϊκή εύνοιά Του προς τον λαό του Ισραήλ. Το άνοιγμα της Ερυθράς Θάλασσας, που είχε συμβεί σαράντα χρόνια πριν από εκείνη την εποχή, προφανώς εξακολουθούσε να αποτελεί θέμα συζήτησης μεταξύ των κατοίκων της χώρας.

Η Ραάβ παρείχε πολύ χρήσιμες πληροφορίες στους κατασκόπους που είχαν σταλεί για να αξιολογήσουν την κατάσταση στην Ιεριχώ. Είπε στους άνδρες: «Ξέρω ότι ο Κύριος σας έχει δώσει τη γη, ότι ο

τρόμος σας έχει πέσει πάνω μας και ότι όλοι οι κάτοικοι της γης έχουν χάσει το θάρρος τους εξαιτίας σας. Διότι ακούσαμε πώς ο Κύριος στέγνωνσε τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας για σας όταν βγήκατε από την Αίγυπτο, και τι κάνατε στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων που βρίσκονταν στην άλλη πλευρά του Ιορδάνη, τον Σιχών και τον Όγκ, τους οποίους καταστρέψατε ολοσχερώς». (Ιησούς του Ναυή 2:9,10)

Οι δηλώσεις της Ραάβ επιβεβαιώνουν τον Λόγο του Κυρίου προς τον Μωυσή: «Από σήμερα θα αρχίσω να εμπνέω τρόπο και φόβο για εσάς στα έθνη κάτω από ολόκληρο τον ουρανό, τα οποία θα ακούσουν τις φήμες για εσάς και θα τρέμουν και θα αγωνιούν εξαιτίας σας.» (Δευτερονόμιο 2:25). Τα έθνη, συμπεριλαμβανομένης της Ιεριχώ, φοβούνταν και τρέμουν μπροστά στον Ισραήλ. Αντί να υποκύψει στον φόβο, η Ραάβ αγκάλιασε τη δύναμη και τη μεγαλοπρέπεια του μοναδικού αληθινού Θεού! Αυτή ήταν μια πράξη πίστης εκ μέρους της. Μερικοί πιστεύουν στον Θεό και τρέμουν, ενώ άλλοι πιστεύουν σ' Αυτόν και χαίρονται. (Ιάκωβος 2:19). Η Ραάβ χάρηκε μέσα από την πίστη της. Οι Γραφές της Καινής Διαθήκης το τιμούν αυτό. «Με πίστη η πόρνη Ραάβ δεν χάθηκε μαζί με εκείνους που δεν πίστευαν, όταν υποδέχτηκε τους κατασκόπους με ειρήνη.» (Εβραίους 11:31). Η πίστη της οδήγησε σε έργα υπέρ του λαού του Θεού. «Δεν δικαιώθηκε και η πόρνη Ραάβ με τα έργα της, όταν υποδέχτηκε τους αγγελιοφόρους και τους έστειλε από άλλο δρόμο;» (Ιάκωβος 2:25)

Τα έργα της Ραάβ απέδειξαν το βάθος της πίστης της, η οποία ενέπνευσε τις πράξεις της. Δεν ήταν μια περαστική γοητεία από θρύλους ή τρέχοντα

κουτσομπολιά, αλλά ήταν πραγματική. Η πίστη της ήταν τόσο πραγματική, μάλιστα, που η Ραάβ τιμήθηκε με έναν εκπληκτικό ρόλο στο σχέδιο του Θεού. «Και ο Ιησούς του Ναυή έσωσε τη Ραάβ, την πόρνη, την οικογένεια του πατέρα της και όλα όσα είχε. Έτσι, κατοικεί στον Ισραήλ μέχρι σήμερα, επειδή έκρυψε τους αγγελιοφόρους που έστειλε ο Ιησούς για να κατασκοπεύσουν την Ιεριχώ.» (Ιησούς του Ναυή 6:25). Ωστόσο, υπάρχουν πολλά περισσότερα. Η Βίβλος αναφέρει ότι «ο Σαλμών γέννησε τον Βοόζ από τη Ραάβ, ο Βοόζ γέννησε τον Οβέδ από τη Ρουθ, ο Οβέδ γέννησε τον Ιεσσαί, τον γιο του , και ο Ιεσσαί γέννησε τον βασιλιά Δαβίδ.» (Ματθαίος 1:5,6)

Ο Δαβίδ, ο βασιλιάς του Ισραήλ, ήταν πρόγονος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Το δίδαγμα είναι: απλές πράξεις πίστης μπορούν να επιφέρουν άφθονα και ισχυρά αποτελέσματα!

«Έτσι θα είναι ο λόγος μου»

«Διότι όπως η βροχή και το χιόνι κατεβαίνουν από τον ουρανό και δεν επιστρέφουν εκεί, αλλά ποτίζουν τη γη και την κάνουν να βλασταίνει και να καρποφορεί, ώστε να δίνει σπόρο στον σπορέα και ψωμί σε αυτόν που τρώει, έτσι θα είναι και ο λόγος μου που βγαίνει από το στόμα μου· δεν θα επιστρέψει σε μένα άκαρπος, αλλά θα εκτελέσει αυτό που θέλω και θα ευοδώσει σε εκείνο για το οποίο τον έστειλα.».
Ησαΐας 55:10,11

Ο Λόγος του Θεού αποκαλύπτει το θεϊκό σχέδιο για τη συμφιλίωση της καταραμένης από την αμαρτία και ετοιμοθάνατης ανθρωπότητας. Στο κείμενό μας, μας δίνεται η ευλογημένη διαβεβαίωση ότι ο σκοπός του Θεού δεν θα αποτύχει, ότι θα φροντίσει να εκπληρωθούν τα πράγματα που έχουν ειπωθεί μέσω του Λόγου Του. Αυτό είναι ένα από τα σημαντικά διδάγματα που μαθαίνουμε όταν γνωρίζουμε για πρώτη φορά το ένδοξο σχέδιο του Θεού. Πόσο ευλογημένο είναι να έχουμε αυτή τη διαβεβαίωση! Μας δίνει ένα σταθερό θεμέλιο για την πίστη και μας επιτρέπει να χαιρόμαστε για την ελπίδα που μας προσφέρεται στο Ευαγγέλιο.

Το κείμενό μας όχι μόνο μας παρηγορεί με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός είναι πρόθυμος από χάρη και άφθονα ικανός να εκπληρώσει τον αγαπητικό σκοπό Του, τον οποίο έχει αποκαλύψει μέσω του Λόγου Του, αλλά και ότι ο ίδιος ο Λόγος Του έχει ένα έργο να επιτελέσει. Και αυτό θα εκπληρωθεί αποτελεσματικά σύμφωνα με τον θεϊκό σκοπό. Ο

Απόστολος Παύλος μας διαβεβαιώνει ότι ο Λόγος του Θεού είναι «ζωντανός» και «δυνατός», πιο κοφτερός από «δίκοπτο ξίφος». (Εβραίους 4:12). Ο Λόγος του Θεού αποκαλύπτει το σχέδιό Του. Χρησιμοποιείται επίσης από Εκείνον για να εκπληρώσει μεγάλο μέρος αυτού. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όσον αφορά την υλοποίηση του θελήματός Του στις καρδιές και τις ζωές του αφιερωμένου λαού Του. Σε αυτό το πλαίσιο, πόσο ευλογημένο είναι να συνειδητοποιούμε ότι, αν παραδοθούμε ανεπιφύλακτα στην επιρροή του θείου Λόγου, θα αγιαστούμε από αυτόν και θα γίνουμε «άξιοι να γίνουμε μέτοχοι της κληρονομιάς των αγίων στο φως». (Κολοσσαείς 1:12)

Λυχνάρι στα πόδια μας

Ο ψαλμωδός έγραψε ότι ο Λόγος του Θεού ήταν λυχνία στα πόδια του και φως στο μονοπάτι του (Ψαλμός 119:105). Επίσης, έγραψε: «Η διδασκαλία του λόγου Σου δίνει φως, ώστε να καταλαβαίνουν ακόμη και οι απλοί» (Ψαλμός 119:130). Πόσο πολύ χρειαζόμαστε κι εμείς αυτή τη διαφώτιση! Οι άνθρωποι του κόσμου είναι βυθισμένοι στο σκοτάδι, αλλά με τον Λόγο Του ο Θεός μας δίνει φως: «το φως της γνώσης της δόξας του Θεού» (2 Κορινθίους 4:6). Ο Παύλος λέει ότι αυτό το φως «λάμπει στις καρδιές μας» μέσω του Ευαγγελίου, και ενώ βρισκόμαστε ακόμα σε έναν σκοτεινό κόσμο, μπορούμε πλέον να βλέπουμε το δρόμο μας.

Το φως είναι σύμβολο της γνώσης, της κατανόησης, και πόσο θαυμάσια είναι η κατανόηση που μας έχει δώσει ο Κύριος μέσω του Λόγου Του. Έχουμε ευλογηθεί με τη γνώση του σχεδίου του Θεού, τόσο για εμάς τους ίδιους όσο και για τον κόσμο. Στην καθημερινή μας πορεία στον στενό δρόμο, τα

βήματά μας καθοδηγούνται από τον Λόγο. Μπορούμε να βασιζόμαστε στις οδηγίες Του για να μας καθοδηγήσουν σωστά — δηλαδή, αν είμαστε ειλικρινείς και ταπεινοί στην εφαρμογή τους. Ο Ιάκωβος έγραψε: «Αν κάποιος από σας στερείται σοφίας, ας τη ζητήσει από τον Θεό, ο οποίος δίνει γενναιόδωρα σε όλους χωρίς να επιπλήττει, και θα του δοθεί» (Ιάκωβος 1:5). Μέσω του Λόγου Του ο Θεός απαντά στις προσευχές μας για σοφία. Αν αναζητήσουμε επιμελώς αυτή τη σοφία, η πορεία μας θα γίνει «σαν το λαμπρό φως, που λάμπει όλο και περισσότερο μέχρι την τέλεια ημέρα». (Παροιμίες 4:18)

Τρέφουμε τον εαυτό μας με τον Λόγο

Ο Λόγος του Θεού παρομοιάζεται επίσης με τροφή. Αυτό συμβαίνει επειδή τρέφει τον καθένα μας ως «νέο δημιούργημα» εν Χριστώ (Β΄ Κορινθίους 5:17). Καθώς τρέφουμε τον εαυτό μας με αυτόν, γινόμαστε «δυνατοί εν Κυρίω και εν τη δύναμι της ισχύος Του» (Εφεσίους 6:10). Μέσω αυτής της πνευματικής τροφής μεγαλώνουμε μέχρι το ύψος της πνευματικής ωριμότητας στον Ιησού Χριστό. Παραθέτοντας τον Μωυσή, ο Ιησούς είπε στον Αντίπαλο: «Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». (Ματθαίος 4:4· Δευτερονόμιο 8:3)

Ο Ιησούς αναφέρθηκε στον Λόγο του Θεού ως τροφή σε μία από τις υποσχέσεις Του που αφορούσαν το τέλος της παρούσας εποχής και την εποχή της δεύτερης παρουσίας Του. Είπε στους μαθητές Του ότι, όταν θα επέστρεφε, θα «ζωνόταν» και θα υπηρετούσε το σπιτικό της πίστης με «τροφή στον κατάλληλο καιρό». (Λουκάς 12:37· Ματθαίος 24:45). Πόσο πλούσιο ήταν το γλέντι της Αλήθειας

που απολαύσαμε μέσω της εκπλήρωσης αυτής της υπόσχεσης. Είναι όλος ο Λόγος του Θεού — εκείνος που έχει εξέλθει από το στόμα Του.

Νερά αναζωογόνησης

Ο Λόγος του Θεού παρομοιάζεται επίσης με νερό. Είναι αναζωογονητικός, τονωτικός και ζωποίος. Πόσο ξηρές και ερημικές θα ήταν οι ζωές μας χωρίς τα αναζωογονητικά νερά της Αλήθειας. Χαιρόμαστε για τη διαβεβαίωση που έδωσε ο Κύριος ότι πνευματική τροφή και ποτό θα παρέχονται άφθονα σε όσους «πεινάνε και διψάνε για τη δικαιοσύνη». (Ματθαίος 5:6). Ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι αυτοί θα «χορταίνουν». Αυτό έχει αποδειχθεί αληθινό. Πόσο αναζωογονητικός και χορταστικός έχει αποδειχθεί ο Λόγος της Αλήθειας.

Επιπλέον, ο Λόγος του Θεού συμβολίζεται από το νερό λόγω της καθαριστικής του δράσης στη ζωή μας. Ο Παύλος έγραψε σχετικά με τον καθαρισμό μας «με το λουτρό του νερού διαμέσου του λόγου». (Εφεσίους 5:26). Αυτή η λειτουργία του Λόγου του Θεού προτυπώθηκε από το νερό της λεκάνης που βρισκόταν στην αυλή γύρω από τη Σκηνή του Μαρτυρίου του Ισραήλ. Εκεί πλένονταν οι ιερείς, και για εμάς, προοριζόμενο «βασίλειο ιεράτευμα»,», ο Λόγος αποτελεί μέσο καθαρισμού από τα σφάλματα και τους λεκέδες της ξεπεσμένης σάρκας μας. (Α Πέτρου 2:9)

Μια πανοπλία προστασίας

«Η αλήθεια Του θα είναι η ασπίδα και η θωράκισή σου», έγραψε ο ψαλμωδός (Ψαλμός 91:4). Ως χριστιανοί, ο καθένας μας είναι «στρατιώτης του Ιησού Χριστού» (Β Τιμόθεο 2:3). Δίνουμε τον «καλό αγώνα της πίστης» (Α Τιμόθεο 6:12). Οι στρατιώτες

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

έχουν εχθρούς που πολεμούν εναντίον τους, και οι δικοί μας εχθροί είναι ο κόσμος, η σάρκα και ο διάβολος. Ενάντια σε αυτούς τους εχθρούς, ο Λόγος του Θεού είναι σαν μια απόρρητη πανοπλία προστασίας. Ο Σατανάς και οι αόρατες δυνάμεις που έχουν συμμαχήσει μαζί του είναι ιδιαίτερα ισχυροί, και ο Παύλος μας λέει ότι για να «αντισταθούμε» εναντίον τους θα χρειαστεί να «ενδυθούμε την πλήρη πανοπλία του Θεού». (Εφεσίους 6:11)

Ο Παύλος προσδιορίζει κάθε μέρος αυτής της πανοπλίας και εξηγεί πώς μας προστατεύει από όλα «τα φλογερά βέλη του πονηρού» (Εφεσίους 6:16). Υπάρχει το «κράνος της σωτηρίας» (Εφεσίους 6:17). Αυτό συμβολίζει τη γνώση μας της Αλήθειας. Είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τον Λόγο του Θεού για να πολεμήσουμε τον Αντίπαλο. Όταν ο Σατανάς επιτέθηκε στον Ιησού καθώς έφευγε από την έρημο, η γνώση του Λόγου του Θεού ήταν η προστασία Του. Ενάντια σε κάθε φλογερό βέλος του πειρασμού, η άμυνα του Κυρίου ήταν: «Είναι γραμμένο» (Ματθαίος 4:4,7,10). Έτσι θα πρέπει να είναι και για εμάς, αν θέλουμε να γίνουμε επιτυχημένοι στρατιώτες του Ιησού Χριστού.

Ένα άλλο μέρος της πανοπλίας του Χριστιανού είναι ο «θώρακας της δικαιοσύνης» (Εφεσίους 6:14). Ο θώρακας μιας αρχαίας πανοπλίας είχε σχεδιαστεί για να προστατεύει την καρδιά και άλλα ζωτικά όργανα. Ο Λόγος λέει: «Φύλαξε την καρδιά σου με κάθε επιμέλεια· διότι από αυτήν προέρχονται οι πηγές της ζωής» (Παροιμίες 4:23). Γνωρίζουμε ότι ο Κύριος δεν μας κρίνει σύμφωνα με τις ακούσιες ατέλειες της ξεπεσμένης σάρκας μας, αλλά ο Αντίδικος προσπαθεί να μας αποθαρρύνει σε αυτό το θέμα. Θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι δεν

έχει νόημα να προσπαθούμε να ευχαριστήσουμε τον Κύριο, επειδή πάντα θα υπολείπουμε κατά πολύ από το θεϊκό πρότυπο της δικαιοσύνης. Ωστόσο, και σε αυτό το θέμα ο Λόγος μας παρέχει προστασία, διότι μας διαβεβαιώνει για την αγαπητική πρόνοια του Ουράνιου Πατέρα μας μέσω του Χριστού, ότι η κατάστασή μας ως προς τη δικαιοσύνη, ή η δικαίωση, βρίσκεται σ' Αυτόν και όχι σε εμάς τους ίδιους. (Ρωμαίους 5:1)

Ως αποτέλεσμα, όταν ο Αντίδικος εκτοξεύει τα φλογερά βέλη της αποθάρρυνσης, αυτά αποτυγχάνουν να μας βλάψουν, διότι θυμόμαστε την προστατευτική διαβεβαίωση του Λόγου που δηλώνει: «Ποιος θα κατηγορήσει τους εκλεκτούς του Θεού; Ο Θεός είναι αυτός που δικαιώνει. Ποιος είναι αυτός που καταδικάζει; Ο Χριστός είναι αυτός που πέθανε, μάλιστα, που αναστήθηκε, ο οποίος βρίσκεται ακόμη και στα δεξιά του Θεού, ο οποίος επίσης μεσιτεύει για μας». Ρωμαίους 8:33,34

Ο Παύλος αναφέρει την «ασπίδα της πίστης» ως εκείνο το μέρος της χριστιανικής πανοπλίας που έχει σχεδιαστεί για να σβήνει όλα τα φλογερά βέλη του Σατανά. (Εφεσίους 6:16). Είναι η «πίστη που παραδόθηκε κάποτε στους αγίους». (Ιούδας 1:3). Ωστόσο, δεν αρκεί απλώς να έχουμε γνώση αυτής της πίστης. Πρέπει επίσης να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη και πίστη σε αυτήν. Έτσι, ο συμβολισμός της «ασπίδας της πίστης» περιλαμβάνει επίσης την πίστη μας στις «πολύτιμες υποσχέσεις» του Θεού. (2 Πέτρου 1:4). Η πλήρης εμπιστοσύνη στο θεϊκό σχέδιο και στον σκοπό του Θεού, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο λειτουργούν οι θείες προνοίες στη ζωή μας, μας παρέχει ένα ισχυρό οχύρωμα ενάντια σε κάθε

προσπάθεια που μπορεί να καταβάλει ο Σατανάς για να μας καταστρέψει ως Νέα Κτίσματα..

Υπάρχει επίσης «το ξίφος του Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού». (Εφεσίους 6:17). Αυτό είναι το επιθετικό μέρος της πανοπλίας μας. Με αυτό πολεμάμε τους εχθρούς μας, αλλά δεν είναι σαρκικό ξίφος. Κανένα από τα όπλα του πολέμου μας, λέει ο Παύλος, δεν είναι σαρκικό, αλλά «ισχυρό διαμέσου του Θεού για την κατάρριψη οχυρών· ... και κάθε υψηλό πράγμα που υψώνεται εναντίον της γνώσης του Θεού». (Β Κορινθίους 10:4,5)

Τα φλογερά βέλη του Σατανά είναι υποδείξεις που αντιβαίνουν στο θέλημα του Θεού για τα μέλη του σώματος του Χριστού. Αυτές μπορεί συχνά να φαίνονται πολύ εύλογες, και είναι πάντα πιο ευχάριστες στη σάρκα από ό,τι το εκφρασμένο θέλημα του Θεού. Αν τις δεχτούμε και αφήσουμε να μας κυβερνούν, θα μας προκαλέσουν σοβαρή ζημιά ως Νέα Κτίσματα. Ωστόσο, αν χειριστούμε τη «μαχαίρά του Πνεύματος» για να αποκρούσουμε και να καταστρέψουμε αυτές τις υποδείξεις, θα βγούμε νικητές από κάθε συμπλοκή με τον Αντίδικο.

Η πορεία μας στον στενό δρόμο προστατεύεται επίσης από τον Λόγο. Ο Παύλος λέει ότι τα πόδια μας είναι «υποδημένα με την ετοιμασία του ευαγγελίου της ειρήνης» (Εφεσίους 6:15). Ο δρόμος του χριστιανού είναι συχνά ανώμαλος και δύσκολος. Ο Αντίδικος τοποθετεί πέτρες σκανδάλου, πάνω στις οποίες ενδέχεται να πέσουμε. Ο Λόγος αναφέρεται επίσης στην «παγίδα του κυνηγού» (Ψαλμός 91:3). Η προστασία των ποδιών μας αναφέρεται ως το «ευαγγέλιο της ειρήνης». Αυτό δείχνει ότι μία από τις μεθόδους επίθεσης του Σατανά είναι να μας παρασύρει σε σαρκικές έριδες και αντιπαραθέσεις με

εκείνους που μπορεί να μας εναντιώνονται. Μια τέτοια πορεία μπορεί να είναι ελκυστική για τη σάρκα, αλλά αποτελεί παγίδα και πέτρα σκανδάλου για το Νέο Κτίσμα. «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί», λέει ο Λόγος, «διότι αυτοί θα ονομασθούν υιοί του Θεού». (Ματθαίος 5:9)

Πρέπει να έχουμε «την οσφύ μας ζωσμένη με την αλήθεια», λέει ο Παύλος (Εφεσίους 6:14). Η λειτουργία ενός περιζώματος στην αρχαιότητα μπορεί να παρομοιαστεί με αυτή μιας ζώνης. Αυτό το καθιστά ένα κατάλληλο σύμβολο της υπηρεσίας. Οι προστατευτικές ιδιότητες του Λόγου της Αλήθειας εξαρτώνται από το αν τον κρατάμε ανιδιοτελώς — με αγάπη. Με άλλα λόγια, πρέπει να είμαστε πιστοί υπηρέτες της Αλήθειας με την οποία έχουμε ευλογηθεί. Δεν μπορούμε να απολαμβάνουμε τα οφέλη της μόνο για τον εαυτό μας, αλλά πρέπει να τα χρησιμοποιούμε πιστά για την ευλογία των άλλων. Διαφορετικά, η «ολόκληρη η πανοπλία του Θεού» δεν θα παραμείνει σωστά δεμένη πάνω μας, και αργά ή γρήγορα θα πέσουμε μπροστά στους εχθρούς μας.

Υπηρέτες του Λόγου του Θεού

Ο Κύριος μας διαβεβαιώνει στο αρχικό μας κείμενο ότι ο Λόγος που βγαίνει από το στόμα Του δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι χρησιμοποιεί τον λαό Του ως υπηρέτες της Αλήθειας Του. Ο Θεός δεν διακηρύσσει τον Λόγο Του από τον θρόνο Του στον ουρανό, αλλά τον μεταδίδει στις καρδιές και τα μυαλά του λαού Του μέσω ανθρώπινων οργάνων. Ενέπνευσε τους αρχαίους προφήτες να καταγράψουν το σχέδιό Του στην Παλαιά Διαθήκη. Καθοδήγησε τον Ιησού στις διδασκαλίες Του. Το

Άγιο Πνεύμα Του διαφώτισε θαυματουργικά τα μυαλά των αποστόλων, ώστε τα κηρύγματα και τα γραπτά τους να χρησιμεύουν στην περαιτέρω ανάπτυξη του Λόγου που βγαίνει από το στόμα του Θεού.

Ο Παύλος εξηγεί ότι, εκτός από τους θαυματουργικά εμπνευσμένους υπηρέτες του Λόγου, ο Κύριος έχει δώσει επίσης ποιμένες, διδασκάλους και ευαγγελιστές (Εφεσίους 4:11). Σε μια ακόμη ευρύτερη έννοια, κάθε αφιερωμένο παιδί του Θεού είναι υπηρέτης της Αλήθειας Του, διότι «το Πνεύμα του Κυρίου Θεού» είναι επάνω σε όλους αυτούς, χρίοντάς τους για αυτή τη διακονία (Ησαΐας 61:1· Λουκάς 4:18· 1 Ιωάννης 2:27). Το μεγάλο σχέδιο της σωτηρίας που περιγράφεται από τον Λόγο Του είναι η συμφιλίωση με τον Θεό του καταραμένου από την αμαρτία και ετοιμοθάνατου γένους. Το σχέδιο έχει ως επίκεντρο τον Ιησού Χριστό, τον Λυτρωτή και Σωτήρα. Ο Παύλος έγραψε ότι «ο Θεός ήταν εν Χριστώ, συμφιλιώνοντας τον κόσμο προς τον εαυτό του», και στη συνέχεια προσθέτει ότι σε αυτό το μεγάλο έργο είμαστε «πρεσβευτές του Χριστού». Για να υπηρετούμε ως πρεσβευτές του Χριστού, ο Κύριος μας έχει δώσει «τον λόγο της συμφιλίωσης». (Β Κορινθίους 5:19,20)

Η παραβολή του σπορέα

Είναι σχεδόν ακατανόητο το γεγονός ότι ο Θεός χρησιμοποιεί τόσο αδύναμους και ατελείς υπηρέτες ως όργανα για τη διάδοση του Λόγου Του. Είναι θαυμάσια παρηγορητικό να μας λέει ο ίδιος ότι ο Λόγος Του δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος, αλλά ότι θα εκπληρώσει αυτό που Του αρέσει και θα ευοδωθεί στο έργο για το οποίο τον στέλνει. Χαιρόμαστε γι' αυτό, αλλά όταν, με την εξουσία Του,

κηρύττουμε τον Λόγο Του, τα αποτελέσματα μπορεί να φαίνονται πενιχρά. Συχνά, μάλιστα, μπορεί να φαίνεται ότι δεν υπάρχουν καθόλου αποτελέσματα. Ωστόσο, ο Λόγος Του εξηγεί και αυτό για την ενθάρρυνσή μας, δείχνοντας ότι, ενώ για τον περιορισμένο νου μας οι προσπάθειές μας μπορεί να φαίνονται μάταιες, ο Λόγος Του εκπληρώνει πράγματι τους καλούς σκοπούς Του.

Αυτή η εξήγηση βρίσκεται στην παραβολή του Ιησού για τον σπορέα (Ματθαίος 13:3-8, 18-23). Ο σπόρος σε αυτή την παραβολή είναι ο «λόγος της βασιλείας», ή ο Λόγος του Θεού. Είναι το μεγάλο σχέδιο του Θεού για τη συμφιλίωση του ανθρώπινου γένους με τον ίδιο. Είναι το σχέδιο που θα φτάσει στην ένδοξη ολοκλήρωσή του όταν έρθει η βασιλεία Του και γίνει το θέλημά Του επί της γης όπως και στον ουρανό. Ο σπορέας αυτού του σπόρου αντιπροσωπεύει όλο τον αφιερωμένο και γεννημένο από το Άγιο Πνεύμα λαό του Κυρίου. Σε αυτούς ο Θεός μιλάει, λέγοντας: «Το πρωί σπείρε τον σπόρο σου, και το βράδυ μην κρατάς πίσω το χέρι σου· διότι δεν ξέρεις ποιο θα ευοδωθεί, είτε αυτό είτε εκείνο, ή αν και τα δύο θα είναι εξίσου καλά.» (Εκκλησιαστής 11:6)

Στην παραβολή, μέρος του σπόρου που σπέρνεται πέφτει στο δρόμο, και τα πουλιά τον παρασύρουν· μέρος πέφτει σε πετρώδες έδαφος, όπου το χώμα είναι ρηχό· μέρος πέφτει ανάμεσα στα αγκάθια· και μέρος πέφτει σε καλό έδαφος. Μόνο αυτός που πέφτει σε καλό έδαφος αποδίδει «καρπός» μέχρι την ωρίμανση. Όταν κηρύττουμε την Αλήθεια και φαινομενικά δεν υπάρχουν αποτελέσματα, αν θυμόμαστε αυτή την παραβολή δεν θα αποθαρρυνόμαστε. Αυτό δείχνει ότι ο Ιησούς

γνώριζε εκ των προτέρων ότι πολλές από τις προσπάθειες του λαού Του θα φαινόταν μάταιες.

Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι, παρόλο που οι προσπάθειές μας συχνά φαίνονται να πηγαίνουν χαμένες, ο Λόγος του Θεού δεν επιστρέφει σ' Αυτόν άκαρπος. Δεν χρειάζεται τη βοήθειά μας για να διαδώσει τον Λόγο Του. Μας έχει δώσει αυτό το προνόμιο, ώστε, με την πιστή χρήση του, να εμπλουτιστούμε και να ενισχυθούμε πνευματικά οι ίδιοι. Ο προφήτης έγραψε: «Ο ένας δίνει απλόχερα, αλλά κερδίζει ακόμη περισσότερα· ο άλλος κρατάει αδικαιολόγητα, αλλά καταλήγει στη φτώχεια».(Παροιμίες 11:24) Ο Θεός θέλει να σκορπίζουμε τους σπόρους της Αλήθειας, ώστε οι ζωοποιές δυνάμεις της να αυξάνονται στη δική μας ζωή, ανεξάρτητα από το πώς μπορεί να γίνει δεκτή από τους άλλους. Αυτός είναι ο τρόπος του Θεού να κάνει τον Λόγο της Αλήθειας τη μεγαλύτερη ευλογία για εμάς.

Αν είμαστε υπάκουοι στους δρόμους Του, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Λόγος Του, όταν τον κηρύττουμε στους άλλους, δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος. Όπως σημειώνεται στην παραβολή, μεγάλο μέρος του σπόρου που σπέρνουμε πέφτει στο δρόμο· δηλαδή, οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν αυτά που τους λέμε. Παρόλα αυτά, όμως, λαμβάνουμε μια ευλογία. Λέγοντας την Αλήθεια στους άλλους, αυτή γίνεται πιο ισχυρή στη δική μας ζωή. Μέσω της υπακοής στον Λόγο, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών του Κυρίου να κηρύξουμε το Ευαγγέλιο «για τη μαρτυρία του Ιησού», ετοιμαζόμαστε να ζήσουμε και να βασιλέψουμε μαζί με τον Χριστό. (Αποκάλυψη 20:4)

Όταν σπέρνουμε τον σπόρο της Αλήθειας, ένα μέρος πέφτει σε πετρώδες έδαφος. Η παραβολή υποδηλώνει ότι αυτό συμβολίζει εκείνους που ακούν τον Λόγο με χαρά, αλλά δεν μπορούν να αντέξουν την εχθρότητα και τη δίωξη που προκύπτουν από την υιοθέτησή του. Πράγματι, αντλούν χαρά από την Αλήθεια, έστω και προσωρινά, και αυτό αποτελεί ευλογία για αυτούς. Αν και δεν είναι έτοιμοι να αφιερώσουν πλήρως την καρδιά τους στον Κύριο κατά την παρούσα εποχή, τον θυμούνται με χαρά, και στην επόμενη εποχή θα είναι έτοιμοι να εισέλθουν στον «δρόμο της αγιότητας». (Ησαΐας 35:8)

Υπάρχουν επίσης εκείνοι που ακούν τον Λόγο της Αλήθειας, χαίρονται γι' αυτόν, προοδεύουν για λίγο, αλλά επιτρέπουν στις μέριμνες αυτής της ζωής και στην απατηλότητα των πλούτων να πνίξουν την πνευματική τους ζωή. Ο Λόγος ήταν πολύ αποτελεσματικός στις καρδιές τους, μέχρι που επέτρεψαν στις περιστάσεις της ζωής να αντικαταστήσουν την ιερή επιρροή του. Ο Λόγος του Θεού είναι πράγματι ισχυρός, αλλά Εκείνος δεν τον χρησιμοποιεί για να εξαναγκάσει το φρόνημα του λαού Του. Μέσω της άσκησης της ελεύθερης βούλησης όσων δέχονται τον Λόγο Του, ο Κύριος δοκιμάζει την πίστη τους προς Αυτόν και προς τους νόμους της δικαιοσύνης Του.

Τέλος, υπάρχουν οι ακροατές του Λόγου, στους οποίους η Αλήθεια πέφτει σε «καλό έδαφος». Αυτοί όχι μόνο ανταποκρίνονται στο μήνυμα, αλλά συνεχίζουν να προοδεύουν στην πνευματική τους ανάπτυξη, αποφέροντας καρπούς «με επιμονή». (Λουκάς 8:15) Η ανάπτυξη και η καρποφορία αυτών εξαρτώνται από την καθημερινή εφαρμογή του

Λόγου του Θεού. Αυτό το καθημερινό έργο της καρποφορίας στις καρδιές, στις διάνοιες, στα λόγια και στις πράξεις των αφιερωμένων επιτελείται, επομένως, επίσης μέσω του Λόγου που εξέρχεται από το στόμα του Θεού.

Δεν μπορούμε να κρατάμε την Αλήθεια για τον εαυτό μας και να περιμένουμε να λάβουμε όλα τα πλούσια οφέλη που περιέχει για εμάς. Τρέφουμε τον εαυτό μας με τον Λόγο καθώς τον μοιραζόμαστε με άλλους. Αναζωογονούμε από αυτόν καθώς επιδιώκουμε να «ποτίζουμε» τους άλλους. Η καθαριστική δύναμη της Αλήθειας στη δική μας ζωή είναι πιο αποτελεσματική καθώς παρακινούμε ο ένας τον άλλον «στην αγάπη και στα καλά έργα». (Εβραίους 10:24). Η υπεράσπιση της Αλήθειας ενάντια στις επιθέσεις των διαφόρων εχθρών του Νέου Κτίσματος ενισχύεται σημαντικά καθώς μαζί «αγωνιζόμαστε σθεναρά για την πίστη που παραδόθηκε κάποτε στους αγίους». (Ιούδας 1:3)

Η «ανοησία του κηρύγματος»

Ο Παύλος μιλάει για το έργο του Θεού που επιτυγχάνεται μέσω της «μωρίας του κηρύγματος». (1 Κορινθίους 1:21) Αυτό το κήρυγμα δεν περιορίζεται σε διαλέξεις από ένα βήμα. Όλα τα πιστά, αφιερωμένα παιδιά του Θεού συμμετέχουν σε αυτό, στο βαθμό που επιτρέπουν στον Λόγο να ακτινοβολεί από τα χείλη και τη ζωή τους. Από ανθρώπινη άποψη, μπορεί κάλλιστα να φαίνεται ανόητο ότι ένα τόσο ισχυρό έργο θα μπορούσε να επιτευχθεί με έναν τρόπο που φαίνεται τόσο αναποτελεσματικός. Ο λόγος που αυτό είναι εφικτό είναι επειδή ο Θεός δίνει «την αύξηση». (Α Κορινθίους 3:6)

Το έργο του Θεού στην προετοιμασία για τη βασιλεία περιγράφεται συμβολικά στον Ησαΐα 51:16 – «για να φυτέψω τους ουρανούς και να θέσω τα θεμέλια της γης». Τα «θεμέλια της γης» στα οποία αναφέρεται εδώ είναι η επίγεια φάση της βασιλείας του Χριστού, υπό την καθοδήγηση των αναστημένων αρχαίων αξιωματούχων του παρελθόντος. Προετοιμάστηκαν για αυτή την τιμητική θέση μέσω της υπακοής τους στον Λόγο του Θεού, όπως τους είχε γνωστοποιηθεί σε προηγούμενες εποχές. Οι «ουρανοί» συμβολίζουν την πνευματική φάση της βασιλείας, που αποτελείται από τον Ιησού και την εκκλησία Του. Από την Πεντηκοστή, και αυτοί έχουν προετοιμαστεί για τις ένδοξες θέσεις τους μέσω της υπακοής στο θέλημα του Θεού, όπως αυτό εκφράζεται μέσω του Λόγου Του.

Ο Ιησούς είπε κατά την αφιέρωσή Του στον Πατέρα Του: «Ιδού, έρχομαι (στον τόμο του βιβλίου είναι γραμμένο για μένα), για να κάνω το θέλημά Σου, Ω Θεέ» (Εβραίους 10:7· Ψαλμός 40:7). Ήταν η πιστότητά Του σε αυτή τη διαθήκη που Τον κατέστησε ικανό να γίνει ο Βασιλιάς των βασιλέων και ο Κύριος των κυρίων. Έτσι, ήταν ο Λόγος του Θεού που καταγράφηκε από τους προφήτες που προετοίμασε και αγίασε τον Κύριο, ξεχωρίζοντάς Τον για την ιερή και τιμητική θέση που κατέχει «στα δεξιά του Θεού» (Κολοσσαείς 3:1· Εβραίους 12:2). Εκ μέρους των οπαδών Του, ο Ιησούς προσευχήθηκε: «Αγιάσέ τους μέσω της αλήθειάς Σου», και στη συνέχεια πρόσθεσε: «ο Λόγος Σου είναι αλήθεια» (Ιωάννης 17:17).

Για να εκπληρώσει ο Λόγος της Αλήθειας αυτόν τον θεϊκό σκοπό στη δημιουργία των νέων ουρανών, πρέπει να μεταδίδεται από τον έναν στον άλλον

μεταξύ του αφοσιωμένου λαού Του. Ο Θεός δεν τον αναγράφει στους ουρανόυς, όπου όλοι μπορούν να τον διαβάσουν. Τον έδωσε στους προφήτες, στον Ιησού και στους αποστόλους, με τη δύναμη του Πνεύματός Του, και εμείς τον λαμβάνουμε από αυτούς και συνεχίζουμε να τον μεταδίδουμε ο ένας στον άλλον. Εφόσον αυτή είναι η διευθέτηση του Κυρίου, αντιλαμβανόμαστε πλήρως τη δύναμη της δήλωσης του Θεού, όταν, μέσω του προφήτη, είπε: «Έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου και σε σκέπασα στη σκιά του χεριού μου, για να φυτέψω τους ουρανόυς και να θέσω τα θεμέλια της γης, και να πω στη Σιών: Εσύ είσαι ο λαός μου». (Ησαΐας 51:16)

Πρέπει επίσης να έχουμε τον Λόγο στις καρδιές μας, αλλά δεν πρέπει να παραμένει κρυμμένος εκεί. Αν είναι να είναι πραγματικά αποτελεσματικός στη ζωή μας, πρέπει επίσης να βρίσκεται στα χείλη μας. Έτσι ήταν με τον Ιησού, ο οποίος απεικονίζεται προφητικά να λέει: «Κήρυξα τη δικαιοσύνη στη μεγάλη συναγωγή· ιδού, δεν συγκράτησα τα χείλη μου, Ω Κύριε, εσύ ξέρεις. Δεν έκρυψα τη δικαιοσύνη Σου μέσα στην καρδιά μου· κήρυξα την πιστότητά Σου και τη σωτηρία Σου· δεν απέκρυψα το έλεός Σου και την αλήθειά Σου από τη μεγάλη συναγωγή». (Ψαλμός 40:9,10)

Είναι μια σκέψη που μας γεμίζει ταπεινότητα το να συνειδητοποιούμε ότι ο Λόγος του Θεού, για τον οποίο δηλώνει ότι δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος, μπορεί να μεταδοθεί μέσω ημών, και θα μεταδοθεί αν είμαστε πιστοί στην αποστολή που μας έχει ανατεθεί μέσω του χρίσματος του Πνεύματος. Πόσο καθησυχαστικό είναι να γνωρίζουμε ότι, παρόλο που οι προσπάθειές μας είναι αδύναμες και

μιλάμε με τραυλές γλώσσες, ο Λόγος θα εκπληρώσει το θέλημα του Κυρίου. (Ησαΐας 28:11)

Πολύ σύντομα το έργο της παρούσας εποχής θα ολοκληρωθεί με επιτυχία. Μπορεί να μην είμαστε σε θέση να δούμε τώρα ακριβώς τι έχει επιτύχει ο ρόλος μας σε αυτό το έργο αγάπης, αλλά πέρα από το πέπλο θα ανακαλύψουμε ότι ο Λόγος του Θεού, όπως εκφράστηκε από τα ατελή χείλη μας, συνέβαλε σε κάποιο βαθμό στη συνολική προσπάθεια, ότι τα λόγια που προφέραμε για να δοξάσουμε τον Θεό μας ευλογήθηκαν από Εκείνον για την ενδυνάμωση άλλων στον στενό δρόμο και για τον εμπλουτισμό της πνευματικής τους ζωής.

Ο ίδιος αυτός Λόγος, ενώ μεταδίδεται για τη συγκέντρωση και την οικοδόμηση της Εκκλησίας, έχει χρησιμεύσει ως μαρτυρία στον κόσμο. (Ματθαίος 24:14). Με αυτόν τον τρόπο επίσης εκπληρώνει το θέλημα του Θεού. Μπορεί μερικές φορές να νομίζουμε ότι οι προσπάθειές μας είναι μάταιες, αλλά αυτό συμβαίνει μόνο επειδή δεν συνειδητοποιούμε πάντα ότι οι δρόμοι του Κυρίου είναι υψηλότεροι από τους δικούς μας, και οι σκέψεις Του υψηλότερες από τις δικές μας. (Ησαΐας 55:8,9) Ο Λόγος του Θεού, όπως διακηρύσσεται από εμάς και με την εξουσιοδότησή Του, μπορεί να μην επιτελεί αυτό που θα θέλαμε να δούμε, αλλά μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι θα επιτελέσει αυτό που Του αρέσει. Σε αυτό μπορούμε να χαιρόμαστε. Με βάση αυτή τη διαβεβαίωση, ας προσπαθούμε να αδειάζουμε ολοένα και περισσότερο από τον εαυτό μας και να γεμιζόμαστε με τον Λόγο του. Ας μας γεμίζει τόσο πολύ, ώστε να ξεχειλίζει από τις καρδιές και τα χείλη μας, προς ευλογία των άλλων και προς δόξαν του Θεού.